

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 84 PŽ-260/2021-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Božena Zajec, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza TAGUS d.o.o. u stečaju, Osijek, Vijenac P. Kolarića 9, OIB 47252426743, kojeg zastupa punomoćnica Nada Gagro, odvjetnica u Vinkovcima, protiv tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, Područni ured Zagreb, OIB 18683136487, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Osijeku, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine u iznosu od 18.619,92 kn, odlučujući o tuženikovoј žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-97/2020-18 od 10. prosinca 2020., 13. travnja 2021.

presudio je

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-97/2020-18 od 10. prosinca 2020.

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troška odgovora na žalbu u iznosu od 893,00 kn.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom u točki 1. njezine izreke utvrđeno je da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina tuženika kao tražbina prvog višeg isplatnog reda u iznosu od 18.619,92 kn. U točki 2. izreke naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 6.822,00 kn u roku od osam dana.

2. Iz obrazloženja odluke proizlazi da je predmet spora utvrđenje osnovanosti osporavanja tražbine tuženika kao tražbine prvog višeg isplatnog reda u iznosu od 18.619,92 kn. Predmetni iznos od 18.619,92 kn tuženik je prijavio na ime poreza i doprinosa, a stečajna upraviteljica je osporila predmetnu tražbinu iz razloga što je taj iznos već sadržan i priznat u bruto prijavi tražbine radnika, a što je utvrđeno i provedenim financijskim vještačenjem. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je

ubruto plaći radnika u visini od 88.000,00 kn sadržan doprinos za MIO 1 u iznosu od 13.200,00 kn, MIO 2 u iznosu od 4.400,00 kn što predstavlja doprinos „iz“ plaće od 17.600,00 kn, kao i pripadajući porez i prirez u visini od 1.019,92 kn, što sve ukupno iznosi 18.619,92 kn. Slijedom navedenog prvostupanjski sud je utvrdio da bi ponovno priznavanje poreza i doprinosa tuženiku značilo da se isti iznos dva puta priznaje zbog čega je odlučeno kao u točki I. izreke pobijane presude. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku.

3. Protiv navedene presude tuženik je izjavio žalbu zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi da Ministarstvo financija, Porezna uprava ima pravo naplate tražbine po osnovi doprinosa te je osobni vjerovnik stečajnog dužnika sukladno odredbi čl. 236. Zakona o doprinosima („Narodne novine“ broj: 84/08, 152/08, 94/09, 18/11, 22/12, 144/12, 148/13, 41/14, 143/14, 115/16 i 106/18). Žalitelj ističe da je Zakonom o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 104/17) izmijenjen čl. 138. pa tražbine vjerovnika Ministarstva financija, Porezne uprave s osnove radnog odnosa i to poreza i prireza na dohodak, te svi doprinosi na plaću i iz plaće radnika trebaju biti priznate i utvrđene kao tražbine prvog višeg isplatnog reda. Predlaže preinačiti presudu i odbiti tužbeni zahtjev.

4. U odgovoru na žalbu tužitelj u bitnome osporava žalbene navode i smatra da nije došlo do pogrešne primjene materijalnog prava te ponavlja navode koje je iznosio u tijeku postupka i predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu uz naknadu troška odgovora na žalbu u iznosu od 893,00 kn.

5. Žalba tuženika nije osnovana.

6. Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a).

7. Između stranaka nije sporno da je tuženik u stečajnom postupku predmetnu tražbinu u iznosu od 18.619,92 kn prijavio kao tražbinu I. višeg isplatnog reda, a ta tražbina se odnosi na poreze i prireze na dohodak od nesamostalnog rada, doprinose za mirovinsko i zdravstveno osiguranje te doprinosa za zapošljavanje, te da on tu tražbinu temelji na ovršnim ispravama - rješenjima o ovrsi koji je donijela Porezna uprava Ministarstva financija. Međutim, isto tako nije sporno da je radnica stečajnog dužnika Sandra Čupurdija prijavila svoju tražbinu iz radnog odnosa u bruto iznosu i da je stečajni upravitelj sastavio popis tražbina radnika u bruto iznosu i da je predmetna tražbina radnice Sandre Čupurdije priznata u bruto iznosu.

8. Točno je da se u konkretnom predmetu primjenjuje odredba čl. 138. st. 1. Stečajnog zakona koja je izmijenjena čl. 25. Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 104/17). Prema tome, sukladno toj

zakonskoj odredbi u tražbine prvog višeg isplatnog reda ulaze: a) tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika nastale do otvaranja stečajnog postupka iz radnog odnosa, b) tražbine proračuna, zavoda ili fondova u skladu s posebnim propisima u visini pripadajućeg dijela ukupnog troška plaće ili naknade plaće i c) otpremnine do iznosa propisanoga zakonom odnosno kolektivnim ugovorom i tražbine po osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti.

Iz navedene zakonske odredbe jasno proizlazi da Stečajni zakon (nakon posljednjih izmjena) pravi razliku između tražbina radnika i prijašnjih radnika iz radnog odnosa i tražbina proračuna, zavoda ili fondova u skladu s posebnim propisima u visini pripadajućeg dijela ukupnog troška plaće ili naknade plaće. Prema tome, za razliku od prijašnjeg zakonskog uređenja (prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona iz 2017. godine) prema kojem je tražbina radnika u bruto iznosu tražbina prvog višeg isplatnog reda, sadašnji Stečajni zakon razdvaja tu tražbinu na način da je tražbina radnika samo ona tražbina iz radnog odnosa (plaća i naknada plaće) koja je izražena u neto iznosu, dok ostatak na ime ukupnog troška plaće ili naknade plaće predstavlja tražbinu proračuna, zavoda ili fondova u skladu s posebnim propisima. Slijedom navedenog, radnici u stečajnom postupku više ne prijavljuju svoje tražbine u bruto iznosu.

9. Međutim, u konkretnom slučaju se dogodilo upravo to da je radnica svoju tražbinu prijavila u bruto iznosu i da je stečajni upravitelj sastavio popis tražbina radnika u bruto iznosu i predmetna razlika između neto i bruto iznosa nije osporena, nego je radnici prijavljena tražbina priznata u bruto iznosu. U takvoj situaciji kada je stečajni upravitelj sastavio popis tražbina u bruto iznosu i kada je predmetna tražbina priznata, ne može se tuženiku priznati još jednom tražbina proračuna, zavoda ili fondova u skladu s posebnim propisima u visini pripadajućeg dijela ukupnog troška plaće ili naknade plaće, jer ionako predmetni sporni iznos, iako priznat radnici Sandri Čupurdiji njoj ne pripada i u konačnici će biti isplaćen tuženiku.

10. Slijedom navedenog, a kako je i vještačenjem utvrđeno da je u bruto plaći radnice sadržan doprinos za MIO 1 u iznosu od 13.200,00 kn, MIO 2 u iznosu od 4.400,00 kn što predstavlja doprinos iz plaće od 17.600,00 kn i pripadajući porez i prirez u visini od 1.019,92 kn, što sve ukupno iznosi 18.619,92 kn, a koja je tražbina u bruto iznosu radnici priznata, to je prvostupanjski sud pravilno utvrdio da je osnovano osporavanje prijavljene tražbine tuženika u iznosu od 18.619,92 kn kao tražbine višeg isplatnog reda jer bi se predmetni iznos dva puta priznao, a i zbog činjenice da time tuženik ne gubi pravo na namirenje te tražbine, jer kako je već ranije navedeno predmetna tražbina iako priznata radnici Sandri Čupurdiji njoj ne pripada i u konačnici će biti isplaćena tuženiku.

11. S obzirom na to da tuženik svojim žalbenim navodima nije doveo u pitanje pravilnost utvrđenja prvostupanjskog suda, to je ovaj sud na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odbio žalbu tuženika i potvrdio prvostupanjsku presudu.

12. Budući da trošak odgovora na žalbu nije potreban za vođenje parnice u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a, odlučeno je kao u točki II. izreke.

Zagreb, 13. travnja 2021.

Sudac
Božena Zajec

Dokument je elektronički potpisan:
BOŽENA ZAJEC

Vrijeme potpisivanja:
19-05-2021
09:55:21

DN
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523897333439333636353139
L=ZAGREB
S=ZAJEC
G=BOŽENA
CN=BOŽENA ZAJEC